

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-182/2026
cu privire la examinarea Raportului Comisiei de evaluare a procurorilor,
emis în privința procurorului Ion Pripa
(din lista procurorilor Procuraturii Anticorupție)

08 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă Raportul Comisiei de evaluare a procurorilor emis în privința procurorului Ion Pripa și audiind informația prezentată de către membrul – raportor, Mihail Sorbala, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, spre examinare, Raportul de evaluare nr. 39 din 08 iunie 2026¹, aprobat de Comisia de evaluare a procurorilor (*în continuare - Comisia de evaluare*), în privința domnului Ion Pripa, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, subiect al evaluării în temeiul *Legii nr.252 din 17.08.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea unor acte normative (în continuare - Legea 252/2023)*.

Potrivit concluziilor Comisei de evaluare, formulate în pct.3 și 97 din Raportul de evaluare, procurorul Ion Pripa nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară stabilite la art. 11 din *Legea nr.252/2023*, motiv din care s-a propus ca acesta să nu promoveze evaluarea externă.

Subiectul evaluării, Ion Pripa, deține o experiență profesională în sistemul procuraturii de peste 20 de ani, activitatea sa fiind caracterizată prin exercitarea, preponderent, a unor funcții de execuție în cadrul organelor procuraturii.

Astfel, la 26 decembrie 2005, acesta a fost numit în funcția de procuror interimar în cadrul Procuraturii raionului Drochia. În perioada 13.12.2006-21.04.2008 a exercitat funcția de procuror în aceeași procuratură. Ulterior, la 21 aprilie 2008, a fost desemnat în funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, pe care a deținut-o până la data de 09 noiembrie 2025.

Începând cu data de 10 noiembrie 2025, Ion Pripa deține funcția de conducere de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție.

În perioadele 21 iunie 2021 - 29 aprilie 2022, 3 mai 2022 - 21 iunie 2023 și 10 iulie 2023 - 9 februarie 2025, Ion Pripa a fost delegat la Procuratura Generală pentru exercitarea atribuțiilor de procuror pentru misiuni speciale.

I. Cronologia procedurii de evaluare externă

Procedural, *Legea 252/2023* stabilește că, după transmiterea de către Consiliul Superior al Procurorilor a listei procurorilor supuși evaluării, Comisia de evaluare notifică fiecare subiect, solicită completarea documentelor necesare și, ulterior, întocmește un raport motivat care este transmis atât subiectului, cât și Consiliului. Acesta din urmă, în temeiul art.18 alin.(3), decide, prin hotărâre motivată, fie acceptarea raportului, fie respingerea și reluarea evaluării, dacă sunt constatate erori procedurale ori circumstanțe susceptibile de a influența rezultatul.

Astfel, la 17 mai 2024, Comisia de evaluare a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor lista procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție. Prin Hotărârea nr.1-152/2024 din 21.05.2024, Consiliul a remis Comisiei lista a 67 de procurori.

¹ înregistrat în circuitul informațional al Consiliului Superior al Procurorilor cu nr.2285 din 11 iunie 2026

Ion Pripa a fost inclus pe lista subiecților remisă în adresa Comisiei de către Consiliu, în vederea evaluării, în conformitate cu art.12 alin.(1) din *Legea nr.252/2023* și a fost evaluat în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. e) și alin. (3) din lege.

La data de 24 mai 2024, Comisia de evaluare a inițiat procedura de evaluarea a procurorului Ion Pripa, notificând subiectul și solicitând completarea declarației de avere și interese personale pentru ultimii cinci ani, precum și a chestionarului de integritate etică. Subiectul a transmis declarația pentru ultimii cinci ani și chestionarul privind integritatea etică, completate, în interiorul termenului extins, la 13 iunie 2024.

La data de 16 august 2024, Comisia l-a informat pe subiect prin e-mail că dosarul său de evaluare a fost repartizat în mod aleatoriu Completului B. Ulterior, conform deciziei Comisiei din 5 noiembrie 2025, dosarul de evaluare al subiectului a fost repartizat repetat, fiind atribuit spre examinare Completului F.

Completul a analizat conformitatea cu criteriile de integritate etică și financiară pentru perioadele corespunzătoare ultimilor 5, 10 și, respectiv, 12 ani, pe baza declarațiilor de avere și venit disponibile.

În cadrul evaluării inițiale, Completul a adresat subiectului două runde de întrebări scrise, fiind administrat un volum semnificativ de probe documentare, declarații pe propria răspundere și informații obținute de la entități publice și private.

La 9 aprilie 2026, Completul a informat subiectul despre existența unor aspecte care au generat dubii privind corespunderea sa criteriilor de integritate și l-a invitat să participe la audierea publică stabilită pentru 23 aprilie 2026, aducându-i la cunoștință și dreptul de a solicita acces la materialele evaluării.

La 22 aprilie 2026, subiectul a prezentat poziția sa scrisă privind dubiile Completului și documente în susținerea poziției sale.

Ion Pripa a participat la audierea publică în fața Completului la data de 23 aprilie 2026, ocazie cu care a reconfirmat exactitatea informațiilor furnizate în declarația pentru ultimii cinci ani și în chestionarul de integritate etică.

Raportul de evaluare nr. 39 din 8 iunie 2026 emis în privința procurorului Ion Pripa a fost aprobat în unanimitate de către Complet la data de 08 iunie 2026.

II. Cadrul normativ aplicabil

Legea nr. 252/2023 a fost adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 17 august 2023 și a intrat în vigoare la 22 august 2023. Potrivit art. 1 din Legea nr. 252/2023, aceasta reglementează raporturile juridice aferente procedurii de evaluare externă a integrității etice și financiare a judecătorilor, procurorilor și a altor subiecți menționați.

În temeiul art.11 alin. 1) din Legea nr.252/2023, Comisia evaluează corespunderea subiectului cu criteriile de integritate etică și financiară. Potrivit art.11 alin.(3) lit a), subiectul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia are dubii serioase determinate de faptul că diferența dintre avere, cheltuieli și venituri, *pentru ultimii 12 ani, depășește 20 de salarii medii pe economie* – respectiv pragul de 234.000 MDL pentru quantumul stabilit de Guvern pentru anul 2023.

Sintagma „*dubii serioase*” nu poate fi aplicată izolat, ci în corelație cu expresia însoțitoare „*determinate de faptul că*”. Această formulare impune Comisiei obligația de a stabili faptic, pe baza probelor administrate, că o anumită conduită a avut loc. În

acest sens, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025² (§§ 99, 101), a reținut că, deși standardul „*dubiilor serioase*” presupune mai degrabă o probabilitate ridicată decât o certitudine absolută – Consiliul Superior al Procurorilor poate decide nepromovarea evaluării doar dacă raportul examinat conține „*dovezile care confirmă*” că subiectul nu corespunde unuia sau mai multor criterii de integritate. Termenul „*confirmă*” sugerează o certitudine, ceea ce ridică pragul probator dincolo de simpla îndoială.

Potrivit art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023, subiectul evaluării nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia are dubii serioase determinate de faptul că, în ultimii 10 ani, acesta a admis iregularități fiscale în urma cărora suma impozitului neplătit a depășit, în total, cinci salarii medii pe economie, în cuantumul stabilit de Guvern pentru anul 2023.

Conform art. 18 alin. (3) lit. a) și c) din Legea nr. 252/2023, după recepționarea raportului întocmit în urma reluării procedurii, Consiliul este competent să accepte raportul și să constate promovarea sau nepromovarea evaluării, ori să îl respingă și să constate, în mod direct, rezultatul evaluării.

Cu titlu de adnotare, se reține că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 16.01.2025, a confirmat că mecanismul de control exercitat de Consiliu asupra rapoartelor Comisiei nu are caracter formal și nu poate fi redus la validarea automată a concluziilor Comisiei. În acest sens, Curtea relevă că raportul Comisiei are caracter consultativ pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau, după caz, pentru Consiliul Superior al Procurorilor, care decide, în cele din urmă, asupra promovării ori nepromovării evaluării. Respectiv, această arhitectură constituie principala garanție împotriva utilizării abuzive a mecanismului de verificare (§ 85³), iar concluziile Comisiilor de evaluare nu sunt obligatorii pentru Consilii (§ 93⁴).

Având în vedere consecințele deosebit de grave ale procedurii asupra carierei procurorului – eliberare din funcție, interdicție profesională pentru 5–7 ani, lipsirea de dreptul la pensie specială, cu menținerea pensiei generale în condițiile legii – Consiliul are obligația de a aplica un standard ridicat de rigoare probatorie, proporționalitate și motivare.

Aceeași hotărâre constituțională delimitează standardul aplicabil Comisiei de cel aplicabil Consiliului. Astfel, Curtea a arătat că sintagma „*dubii serioase*” implică o probabilitate ridicată, fără a se ridica la nivelul certitudinii, în timp ce textul „*dovezile care confirmă*”, aplicabil Consiliilor, sugerează o certitudine cu privire la neîntreținerea criteriilor legale (§§ 99 - 100). În plus, Curtea a subliniat că nepromovarea evaluării are repercusiuni serioase asupra reputației și carierei (§ 173), iar efectul său – eliberarea din funcție – este comparabil cu cele mai grave sancțiuni disciplinare (§ 174).

² pronunțată în dosarul nr. 282a/2023, nr. 60a/2024 și nr. 170g/2024

³ §85 - „Raportul Comisiei are un caracter consultativ pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau pentru Consiliul Superior al Procurorilor, care, în cele din urmă, decid în privința promovării sau a nepromovării evaluării de către subiecții vizati. În opinia Comisiei de la Veneția, acest rol al comisiilor de evaluare reprezintă principala garanție împotriva utilizării abuzive a mecanismului de verificare (CDL-AD(2023)005, § 26).”

⁴ §93 - „Concluziile comisiilor cu privire la integritatea subiecților nu au caracter obligatoriu pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau pentru Consiliul Superior al Procurorilor.”

Curtea a mai reținut că evaluarea externă are caracter excepțional, urmărește eliminarea din sistem a judecătorilor și procurorilor lipsiți de integritate și sporirea încrederii publice în justiție, răspunzând unei nevoi sociale imperioase (§ 180). Totuși, tocmai pentru că soluția de nepromovare are consecințe severe și o unică măsură legală – eliberarea din funcție – Consiliul trebuie să verifice dacă raportul conține o fundamentare suficientă și proporțională, inclusiv prin raportare la gravitatea comportamentului concret imputat (§§ 181–184). Raționamentele privind judecătoria sunt aplicabile *mutatis mutandis* procurorilor (§ 218).

III. Sinteza Raportului de evaluare nr. 39 din 08 iunie 2026

Conform Raportului de evaluare nr. 39 din 08 iunie 2026, Completul a analizat, pe baza informațiilor colectate, și, acolo unde a fost necesar, a solicitat subiectului clarificări suplimentare cu privire la trei aspecte, care au fost discutate în cadrul audierii.

Aspectele respective au vizat, în principal:

1. *Prețul de vânzare a apartamentului de pe str. K., mun. Bălți.*
2. *Cheltuielile pentru îmbunătățirea apartamentului de pe str. R., mun. Chișinău.*
3. *Beneficierea nejustificată de un regim fiscal și vamal preferențial.*

Primele două aspecte fie au fost atenuate, fie nu duc la nepromovare conform criteriilor stabilite de Legea nr. 252/2023. În același timp, cel de-al treilea aspect a dus la concluzia Comisiei de nepromovare conform criteriilor stabilite de Legea nr. 252/2023.

Cu referire la aspectul privind diferența dintre prețul de procurare și prețul de înstrăinare a apartamentului din mun. Bălți, Completul a stabilit că subiectul a dobândit bunul în anul 2017 la prețul contractual de 577.833 MDL (aproximativ 28.000 EUR), iar în anul 2021 l-a înstrăinat la prețul contractual de 51.000 EUR (aproximativ 1.067.267 MDL), rezultând o diferență de aproximativ 23.000 EUR. Această evoluție a valorii bunului a impus verificarea sursei fondurilor utilizate pentru procurarea apartamentului, a investițiilor efectuate ulterior și a împrejurărilor care au determinat majorarea valorii de piață.

În cadrul procedurii de evaluare, subiectul a explicat că apartamentul a fost procurat din mijloacele obținute în urma vânzării unui alt apartament și din economiile familiei, iar ulterior au fost realizate lucrări de renovare și modernizare, finanțate inclusiv prin contractarea, în luna iulie 2017, a unui credit în sumă de 200.000 MDL. Totodată, acesta a declarat că nu mai deține documente justificative privind toate lucrările și achizițiile efectuate, prezentând doar o reconstituire estimativă a investițiilor realizate.

Din explicațiile furnizate rezultă că în apartament au fost executate lucrări de renovare a instalației electrice și a sistemului de încălzire, înlocuirea ușilor și ferestrelor, amenajarea grupului sanitar, precum și achiziționarea mobilierului și a unor electrocasnice. Valoarea totală estimată a acestor investiții este de aproximativ 159.500 MDL, echivalentul a circa 7.700 EUR, dintre care aproximativ 122.500 MDL reprezintă costul lucrărilor de renovare, iar aproximativ 37.000 MDL costul mobilierului și al electrocasnicelor care au rămas, în mare parte, în apartament la momentul vânzării.

În vederea verificării acestor afirmații, Completul a examinat și raportul de evaluare întocmit de instituția bancară în anul 2017 pentru constituirea ipotecii. Din conținutul acestuia rezultă că, la momentul procurării, apartamentul se afla într-o stare tehnică modestă, nu era mobilat și necesita lucrări de renovare, aspect care confirmă, cel puțin parțial, necesitatea investițiilor invocate de subiect.

În cadrul audierii, subiectul a susținut că majorarea valorii apartamentului nu s-a datorat exclusiv investițiilor efectuate, ci și evoluției pieței imobiliare, amplasării imobilului într-o zonă solicitată a municipiului Bălți, caracteristicilor constructive ale blocului și poziționării apartamentului. În susținerea acestor explicații, acesta a indicat existența unei tranzacții comparabile privind un apartament similar din același bloc, vândut în anul 2020 cu prețul de 46.000 EUR, precum și faptul că apartamentul propriu a fost comercializat prin intermediul unui anunț public, fără existența unor raporturi personale sau profesionale cu cumpărătorul.

Completul constată că explicațiile subiectului nu înlătură în totalitate dubiile generate de diferența dintre prețul de cumpărare și cel de vânzare. În special, investițiile invocate nu sunt confirmate prin documente justificative, iar valoarea estimată a acestora, de aproximativ 7.700 EUR, este considerabil inferioară diferenței de aproximativ 23.000 EUR dintre cele două tranzacții. Totodată, raportul de evaluare bancară confirmă doar starea inițială a apartamentului, fără a demonstra în mod direct că valoarea de piață a crescut exclusiv ca urmare a lucrărilor executate.

Cu toate acestea, Completul reține că valoarea de piață a unui bun imobil nu poate fi apreciată exclusiv prin raportare la costul investițiilor realizate, fiind influențată și de alți factori obiectivi, precum evoluția pieței imobiliare, amplasarea, caracteristicile construcției, nivelul cererii și negocierile dintre părți. În cauza de față, explicațiile subiectului privind evoluția prețului sunt susținute, într-o anumită măsură, de starea tehnică modestă a apartamentului la momentul procurării, de efectuarea unor lucrări de renovare și de existența unei tranzacții comparabile în același imobil.

În ansamblu, deși diferența dintre prețul de procurare și cel de înstrăinare a justificat verificări suplimentare, iar documentarea investițiilor efectuate este incompletă, probele administrate nu permit concluzia că prețul contractual de 51.000 EUR ar fi fost fictiv sau că tranzacția ar fi urmărit disimularea unor venituri ori fluxuri financiare nejustificate. Subiectul a explicat proveniența fondurilor utilizate pentru procurarea apartamentului, modalitatea de finanțare a lucrărilor de renovare, a descris investițiile efectuate și a prezentat argumente plauzibile privind evoluția valorii de piață a imobilului.

În aceste condiții, Completul a apreciat că dubiile inițiale au fost suficient atenuate, iar aspectul examinat nu poate fundamenta o concluzie nefavorabilă subiectului evaluării.

Aferent cheltuielilor pentru îmbunătățirea apartamentului de pe str. R., mun. Chișinău. Comisia a examinat modul în care subiectul a declarat și justificat cheltuielile suportate pentru renovarea și amenajarea apartamentului situat în mun. Chișinău, având în vedere că, în declarația pentru ultimii cinci ani depusă în temeiul art. 12 alin. (3) din Legea nr. 252/2023, acesta a indicat efectuarea, în perioada 23 septembrie – 18 decembrie 2021, a unor cheltuieli în sumă totală de 178.619 MDL (aproximativ 8.550 EUR), aferente îmbunătățirii apartamentului.

În cadrul evaluării s-a constatat că apartamentul fusese procurat în luna februarie 2021, la un preț de aproximativ 58.000 EUR, fiind achiziționat într-o stare nefinisată („variantă albă”), ceea ce a impus efectuarea unor lucrări de renovare și dotare pentru a deveni locuibil. Subiectul a explicat că mijloacele utilizate pentru procurarea apartamentului au provenit, în principal, din înstrăinarea apartamentului deținut anterior în municipiul Bălți, iar cheltuielile pentru renovare au fost acoperite din venituri salariale, donații, împrumuturi, credite și alte resurse financiare declarate.

Analiza documentelor prezentate ulterior de subiect a evidențiat însă că valoarea efectivă a investițiilor realizate era considerabil mai mare decât suma declarată inițial. Astfel, înscrisurile depuse confirmă cheltuieli de aproximativ 148.442 MDL pentru materiale și bunuri, la care se adaugă 48.200 MDL pentru mobilierul de bucătărie și costul manoperei în cuantum de 4.500 EUR. În consecință, numai cheltuielile confirmate prin documente sau recunoscute expres de subiect însumează aproximativ 280.000 MDL (circa 13.900 EUR), ceea ce reprezintă o diferență de aproximativ 100.000 MDL față de suma de 178.619 MDL declarată inițial.

În cadrul audierii, subiectul a recunoscut existența acestei discrepante și a explicat că, la completarea declarației, nu au fost incluse cheltuielile aferente mobilierului de bucătărie și costurile de manoperă, acestea fiind identificate și documentate ulterior, în procesul de pregătire a răspunsurilor la solicitările suplimentare ale Completului. Totodată, subiectul a prezentat ulterior actele confirmative pentru mobilierul de bucătărie și a precizat că o parte dintre lucrările de amenajare și achitarea ultimei tranșe pentru manoperă s-au extins și în primele luni ale anului 2022.

Completul a apreciat că această diferență este relevantă și justifică anumite rezerve, întrucât declarația inițială nu a reflectat integral toate componentele importante ale costurilor de renovare. Omisiunea unor cheltuieli semnificative, precum manopera de 4.500 EUR și mobilierul de bucătărie în valoare de 48.200 MDL, nu poate fi calificată drept una ne semnificativă. De asemenea, explicațiile inițiale privind sursele de finanțare au avut un caracter general, fără individualizarea contribuției fiecărei surse financiare la acoperirea diferitelor categorii de cheltuieli. Totodată, Completul a reținut că aceste cheltuieli nu au fost reflectate nici în declarația de avere și interese personale depusă la autoritatea competentă pentru anul 2021.

În același timp, Completul a constatat că diferența a fost identificată chiar în baza documentelor și explicațiilor furnizate de subiect în cursul evaluării, acesta cooperând pe deplin cu autoritatea de evaluare și prezentând, ulterior, actele justificative disponibile. Explicațiile oferite cu privire la proveniența diferenței sunt plauzibile și se referă exclusiv la componente identificabile ale aceleiași renovări, fără a indica existența unor bunuri ascunse, a unor investiții nedeclarate distincte sau a unor fluxuri financiare ilicite.

Totodată, Completul a analizat capacitatea financiară a surselor de finanțare invocate de subiect – veniturile salariale ale familiei, donațiile primite de la părinți și socri, împrumuturile contractate de la rude și mijloacele provenite dintr-un depozit bancar – și a constatat că acestea, privite în ansamblu, erau suficiente pentru acoperirea cheltuielilor suportate, chiar dacă subiectul nu a putut individualiza exact contribuția fiecărei surse la fiecare categorie de cheltuieli.

Prin urmare, Completul a reținut că aspectul analizat relevă o raportare incompletă a cheltuielilor aferente renovării și amenajării apartamentului, diferența dintre suma declarată și cea efectiv confirmată fiind de aproximativ 100.000 MDL. Cu toate acestea, această diferență a fost explicată în mod rezonabil pe parcursul evaluării, a fost susținută prin documente prezentate ulterior și nu este de natură să demonstreze existența unor venituri nejustificate sau a unei intenții de disimulare a patrimoniului ori a fluxurilor financiare.

În aceste condiții, Completul a apreciat că neregularitatea constatată nu întrunește gravitatea necesară pentru a fundamenta o soluție de nepromovare în temeiul art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

În continuare, Completul și-a concentrat analiza asupra aspectului care a generat dubii pe parcursul evaluării și duce la nepromovare conform criteriilor stabilite de Legea nr. 252/2023 - beneficierea de un regim fiscal și vamal preferențial la importul unui mijloc de transport.

Completul s-a axat pe circumstanțele în care subiectul a beneficiat de acest regim preferențial la importul unui automobil de model BMW 318D, anul fabricației 2004, aspect care a generat dubii serioase privind integritatea sa financiară și etică.

Verificările efectuate au stabilit că automobilul a fost procurat în luna ianuarie 2021 de către subiect, din mijloace financiare proprii, la prețul de 1.500 EUR, fiind utilizat de acesta încă din momentul achiziționării. Ulterior, în luna august 2021, automobilul a fost importat definitiv și înmatriculat în Republica Moldova pe numele tatălui subiectului, persoană cu dizabilitate severă, cu aplicarea facilităților fiscale și vamale prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 474/2016. În consecință, la import nu au fost percepute drepturile de import aferente vehiculului.

În cadrul procedurii de evaluare, subiectul a confirmat că el este beneficiarul efectiv al automobilului, că a suportat integral costul procurării acestuia și că l-a declarat în propria declarație de avere și interese personale tocmai din acest considerent, deși dreptul de proprietate era înregistrat pe numele tatălui său. Totodată, subiectul a precizat că între el și tatăl său nu a fost încheiat niciun act juridic privind transmiterea dreptului de proprietate sau a dreptului de folosință asupra vehiculului și că acesta a fost utilizat în mod constant de el, fiind păstrat în municipiul Chișinău.

Explicațiile oferite de subiect au relevat că decizia de a importa automobilul pe numele tatălui său a fost determinată de dificultățile financiare cu care familia se confrunta în anul 2021, generate de procurarea unui apartament în municipiul Chișinău, efectuarea lucrărilor de renovare și lipsa resurselor necesare pentru achitarea obligațiilor fiscale aferente importului unui autoturism. Subiectul a arătat că soluția utilizării facilităților acordate tatălui său a reprezentat o decizie familială și o modalitate prin care acesta l-a sprijinit într-o perioadă dificilă din punct de vedere financiar. De asemenea, subiectul a recunoscut că, în prezent, continuă să utilizeze automobilul și a admis, în cadrul audierii, că utilizarea acestuia în lipsa certificatului de persoană abilitată pentru însoțirea persoanei cu dizabilități nu este conformă cerințelor regimului juridic aplicabil.

În urma examinării probelor administrate, Completul a reținut că situația de fapt nu este contestată sub aspectele esențiale. Astfel, automobilul a fost procurat din resursele financiare ale subiectului, formalitățile de import au fost efectuate de acesta în baza procurii acordate de tatăl său, iar după înmatriculare vehiculul a rămas în

posesia și la dispoziția exclusivă a subiectului, care l-a utilizat în interes propriu. Totodată, s-a constatat că subiectul nu deținea calitatea de persoană abilitată pentru însoțirea sau îngrijirea persoanei cu dizabilități, iar automobilul nu era utilizat în condițiile specifice pentru care regimul preferențial a fost instituit.

Completul a analizat și efectul patrimonial al aplicării facilităților fiscale și vamale. Potrivit documentelor obținute de la autoritățile competente, valoarea în vamă a automobilului a fost stabilită la 60.000 MDL, iar în lipsa regimului preferențial subiectul ar fi fost obligat să achite 191.619 MDL cu titlu de acciză și 241 MDL taxă pentru proceduri vamale, în total 191.860 MDL. Valoarea accizei neplătite depășește de peste trei ori pragul valoric de cinci salarii medii pe economie, prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023 pentru constatarea unei iregularități fiscale relevante în cadrul evaluării externe.

Analizând circumstanțele cauzei, Completul a apreciat că beneficiarul formal al facilității fiscale și vamale a fost tatăl subiectului, însă beneficiarul economic real al acesteia a fost subiectul evaluării. Această concluzie s-a întemeiat pe faptul că subiectul a suportat costurile de achiziție a automobilului, a inițiat și realizat formalitățile de import, a utilizat în mod exclusiv vehiculul și a obținut avantajul patrimonial rezultat din neplata obligațiilor fiscale aferente importului. În aceste condiții, Completul a apreciat că realitatea economică a operațiunii prevalează asupra aparenței juridice create prin înregistrarea formală a automobilului pe numele tatălui.

Totodată, Completul a reținut că explicațiile privind dificultățile financiare ale familiei, relația apropiată cu tatăl și sprijinul acordat de acesta nu sunt de natură să înlăture concluzia că mecanismul de protecție socială destinat persoanelor cu dizabilități a fost utilizat pentru obținerea unui avantaj patrimonial în beneficiul subiectului. În aprecierea Completului, facilitatea fiscală și vamală prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 474/2016 are o finalitate strict socială și poate fi utilizată exclusiv în interesul persoanei pentru care a fost instituită, iar nu pentru diminuarea costurilor de import suportate de membrii familiei acesteia.

În raport cu dispozițiile Legii nr. 252/2023 și cu standardele de conduită aplicabile procurorilor, Completul a concluzionat că situația analizată reprezintă atât o iregularitate fiscală relevantă, prin cuantumul semnificativ al obligațiilor fiscale neplătite, cât și o încălcare gravă a standardelor de integritate și etică profesională, întrucât subiectul a utilizat în interes propriu un mecanism juridic derogatoriu instituit pentru protecția unei categorii vulnerabile de persoane. Deși a avut în vedere transparența subiectului în declararea automobilului și cooperarea acestuia pe parcursul evaluării, Completul a apreciat că aceste împrejurări nu sunt suficiente pentru a înlătura gravitatea conduitei constatate și efectul patrimonial semnificativ produs prin aplicarea regimului fiscal și vamal preferențial.

În consecință, Completul a reținut că acest aspect generează dubii serioase privind integritatea financiară și etică a subiectului și constituie temei pentru nepromovarea evaluării, apreciind că acesta nu întrunește criteriile de integritate prevăzute de Legea nr. 252/2023.

IV. Poziția subiectului evaluării

În cadrul procedurii de evaluare externă, procurorul Ion Pripa a contestat concluziile preliminare ale Completului de evaluare și a prezentat explicații atât în răspunsurile formulate la întrebările adresate de Comisie, cât și în cadrul audierii

publice, susținând că circumstanțele examinate nu demonstrează existența unor încălcări de natură să pună la îndoială integritatea sa etică sau financiară.

În esență, poziția procurorului s-a întemeiat pe ideea că toate operațiunile patrimoniale și financiare supuse verificării au avut un caracter transparent, au fost realizate din surse licite și au fost declarate autorităților competente, iar eventualele neconcordanțe identificate de Complet reprezintă omisiuni de declarare, lipsa unor documente justificative ori dificultăți inerente reconstituirii unor cheltuieli efectuate cu mai mulți ani în urmă, fără a reflecta intenția de a ascunde bunuri, venituri sau cheltuieli.

Referitor la diferența dintre prețul de procurare și cel de înstrăinare a apartamentului din municipiul Bălți, procurorul a susținut că prețul înscris în contractul de vânzare-cumpărare a reprezentat prețul real al tranzacției și că majorarea valorii bunului până la momentul vânzării a fost determinată atât de investițiile realizate în renovarea și dotarea apartamentului, cât și de evoluția pieței imobiliare și de caracteristicile obiective ale imobilului. În susținerea acestei poziții, acesta a descris lucrările efectuate, a indicat sursele de finanțare ale acestora și a invocat existența unor tranzacții comparabile privind apartamente similare din același bloc, apreciind că diferența de valoare nu poate fi interpretată ca indiciu al unei tranzacții fictive sau al existenței unor venituri nedeclarate.

Cu privire la cheltuielile suportate pentru renovarea apartamentului din municipiul Chișinău, procurorul a recunoscut existența unor diferențe între suma declarată inițial și valoarea totală a cheltuielilor confirmate ulterior, explicând că anumite componente ale costurilor, inclusiv mobilierul de bucătărie și cheltuielile pentru manoperă, nu au fost incluse inițial din omisiune, iar documentele justificative au fost identificate și prezentate Completului pe parcursul evaluării. Totodată, acesta a susținut că toate cheltuielile au fost acoperite din surse financiare licite, constând în venituri salariale, credite, împrumuturi, donații și economii, iar cooperarea sa cu Completul demonstrează lipsa intenției de a disimula situația patrimonială reală.

În ceea ce privește importul și utilizarea automobilului BMW xxxx, procurorul a arătat că nu a urmărit ascunderea faptului că este beneficiarul efectiv al vehiculului, motiv pentru care acesta a fost declarat în declarația sa de avere și interese personale, deși dreptul de proprietate era înregistrat pe numele tatălui său. Acesta a explicat că automobilul a fost procurat din mijloace proprii, însă, în contextul dificultăților financiare generate de procurarea și renovarea apartamentului din municipiul Chișinău, familia a decis ca importul definitiv să fie realizat pe numele tatălui său, persoană cu dizabilitate, pentru a beneficia de facilitățile fiscale și vamale prevăzute de legislație. Procurorul a calificat această soluție drept o decizie familială, determinată de constrângerile financiare existente la acel moment și de sprijinul acordat de tatăl său, susținând că nu a existat intenția de a obține în mod fraudulos un avantaj patrimonial.

Totodată, procurorul a invocat faptul că automobilul a fost utilizat inclusiv pentru deplasările părinților săi și pentru acordarea sprijinului necesar acestora, arătând că nu a urmărit eludarea legislației fiscale. În cadrul audierii, acesta a recunoscut că situația creată poate genera rezerve din perspectivă etică și a declarat că, în prezent, nu ar mai proceda în aceeași manieră, menținând însă poziția că acțiunile sale au fost determinate exclusiv de circumstanțele familiale și financiare

existente la acel moment și nu de intenția de a încălca legea sau de a induce în eroare autoritățile competente.

În ansamblu, prin argumentele prezentate pe parcursul evaluării, procurorul Ion Pripa a urmărit să demonstreze că aspectele reținute de Complet nu reflectă existența unor venituri nejustificate, a unor bunuri ascunse sau a unor conduite incompatibile cu statutul de procuror, ci reprezintă situații explicabile prin contextul factual și financiar în care acestea s-au produs, precum și prin transparența manifestată în relația cu autoritățile de evaluare.

V. Aspecte procedurale privind examinarea Raportului de evaluare în ședința Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit art. 18 alin. (1) din Legea nr. 252/2023, atât subiectul evaluării, cât și reprezentantul Comisiei de evaluare au dreptul de a-și expune pozițiile în ședința de examinare a raportului.

În ședința Consiliului din 08 iulie 2026, procurorul Ion Pripa a fost prezent și și-a expus poziția asupra constatărilor Comisiei, răspunzând întrebărilor membrilor Consiliului.

În susținerea poziției sale, subiectul evaluării a prezentat Referința asupra Raportului de evaluare, însoțită, între altele, de răspunsul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Nord-Nord-Vest nr. 01-03/4157 din 19 iunie 2026. Potrivit acestui înscris, titularul facilității ar fi solicitat la 23 iulie 2021 sistarea compensației pentru serviciile de transport, plata acesteia fiind întreruptă începând cu trimestrul IV al anului 2021.

Consiliul reține că răspunsul autorității a fost emis ulterior aprobării Raportului de evaluare din 8 iunie 2026 și vizează împrejurări preexistente, aferente anului 2021, care nu au fost reflectate în Raport.

Având în vedere explicațiile prezentate de subiect privind momentul solicitării și obținerii informației, Consiliul constată că sunt întrunite condițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 252/2023 pentru luarea în considerare a acesteia. Consiliul nu atribuie înscrisului o valoare probatorie prestabilită și nu reține ca definitiv stabilite împrejurările consemnate, acestea urmând să fie verificate de Comisie în cadrul reluării procedurii.

Comisia de evaluare a confirmat recepționarea invitației de participare la ședință și a declinat participarea, menținându-și practica instituțională anterioară.

În aceste condiții, Consiliul a procedat la examinarea raportului în baza materialelor dosarului și a explicațiilor oferite de subiect, reținând că, potrivit art. 18 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 252/2023, participarea Comisiei la ședință constituie un drept, iar nu o obligație procedurală. Prin urmare, neexercitarea acestui drept nu împiedică examinarea cauzei și adoptarea unei soluții.

VI. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (1)–(3) din Legea nr. 252/2023, Consiliul Superior al Procurorilor examinează rezultatele evaluării în baza Raportului și a dosarului transmis de Comisia de evaluare, urmând să stabilească dacă acestea oferă suportul factual și juridic necesar pentru adoptarea unei hotărâri definitive privind rezultatul evaluării.

Examinarea efectuată de Consiliu la această etapă nu presupune substituirea Comisiei în realizarea investigației și nici administrarea directă a unor probe

suplimentare. Totodată, atribuția Consiliului nu se limitează la confirmarea formală a concluziilor cuprinse în Raport. Înainte de adoptarea unei hotărâri definitive, Consiliul trebuie să se asigure că împrejurările determinante au fost suficient elucidate și că legătura dintre situația de fapt constatată și criteriile prevăzute de art. 11 din Legea nr. 252/2023 este clară, coerentă și verificabilă.

Consiliul subliniază că prezenta hotărâre nu exprimă o apreciere anticipată asupra promovării sau nepromovării evaluării și nu confirmă ori infirmă concluziile formulate de Comisie. Reluarea procedurii urmărește exclusiv clarificarea unor împrejurări susceptibile să influențeze rezultatul evaluării și care nu pot fi completate de Consiliu printr-o investigație proprie.

Raportul a examinat trei aspecte referitoare la situația patrimonială și conduita subiectului evaluării. Întrucât împrejurările privind prețul de înstrăinare a apartamentului din municipiul Bălți și cheltuielile aferente renovării apartamentului din municipiul Chișinău nu au fundamentat concluzia propusă de Comisie, Consiliul nu identifică necesitatea reluării examinării acestora. Reluarea urmează să fie limitată la circumstanțele privind procurarea, transmiterea, importul și utilizarea automobilului BMW 318D și la relevanța acestora pentru criteriile de integritate financiară și etică.

Consiliul constată că aceste circumstanțe au fost abordate în Raport, însă unele întrebări relevante pentru aprecierea lor juridică au rămas neelucidate ori au fost examinate numai parțial. Indicarea acestor întrebări nu reprezintă o critică a activității Comisiei, ci delimitarea concretă a obiectului reluării procedurii, astfel încât noul raport să permită Consiliului formarea unei poziții finale în baza unei situații de fapt complete.

În primul rând, necesită clarificare înțelegerea factuală dintre subiectul evaluării și tatăl său cu privire la destinația automobilului la momentul procurării și importului acestuia. Raportul reține că prețul automobilului a fost achitat de subiect, că vehiculul a fost importat și înmatriculat pe numele tatălui său, iar ulterior a fost păstrat și utilizat de subiect. Aceste împrejurări nu clarifică însă, în măsura necesară, dacă automobilul a fost procurat, de la început, pentru satisfacerea necesităților de transport ale tatălui, cu suportarea costului de către fiu ca formă de sprijin familial, sau dacă înmatricularea pe numele tatălui a urmărit aplicarea regimului preferențial unui automobil destinat, în principal, uzului subiectului.

Urmează să fie elucidate destinația avută în vedere de persoanele implicate, modul în care acestea au convenit să fie folosit automobilul și rolul efectiv al titularului facilității în beneficierea de mijlocul de transport. Aceste împrejurări pot influența aprecierea scopului operațiunii, a beneficiarului efectiv al facilității și a elementului subiectiv al conduitei.

Clarificarea acestor împrejurări este importantă deoarece suportarea prețului, dobândirea proprietății, înmatricularea și folosința bunului sunt elemente distincte, iar raportul dintre ele poate influența aprecierea destinației reale a automobilului și a avantajului atribuit subiectului evaluării.

În al doilea rând, necesită o delimitare mai clară a efectelor juridice ale lipsei certificatului persoanei abilitate cu atribuții de însoțire sau îngrijire. Raportul consemnează că subiectul nu deținea un asemenea certificat și că automobilul nu era semnalizat ca mijloc de transport cu destinație specială. Nu rezultă suficient de clar dacă lipsa certificatului afecta exclusiv dreptul subiectului de a conduce automobilul

în condițiile regimului special sau dacă această împrejurare determina și nerespectarea destinației finale, pierderea facilității fiscale și vamale și apariția obligației de achitare a drepturilor de import.

De asemenea, rămâne de elucidat dacă lipsa certificatului și eventuala nerespectare a cerințelor privind semnalizarea atrăgeau numai consecințele prevăzute de legislația contravențională sau puteau determina, prin ele însele, și pierderea facilității fiscale și vamale. Distincția este relevantă deoarece nerespectarea unei reguli privind conducerea ori exploatarea vehiculului nu echivalează în mod necesar cu nerespectarea condițiilor în care facilitatea fiscală a fost acordată sau menținută.

În acest context, urmează să fie delimitate condițiile referitoare la acordarea facilității, cele privind destinația socială a automobilului și cele privind persoana autorizată să îl conducă, precum și consecințele juridice proprii fiecărei categorii de norme.

În al treilea rând, necesită clarificări suplimentare modul efectiv în care automobilul a fost utilizat și măsura în care acesta a servit necesităților titularului facilității. Raportul reține că automobilul era păstrat în municipiul Chișinău și utilizat în mod curent de subiect, în timp ce tatăl acestuia locuia într-o altă localitate și utiliza transportul public pentru unele deplasări. Totodată, Raportul consemnează explicațiile subiectului potrivit cărora automobilul era utilizat și pentru transportarea părinților la consultații medicale și pentru acordarea sprijinului necesar acestora.

Din motivarea Raportului nu rezultă însă o verificare suficient de individualizată a frecvenței, scopului și caracterului efectiv al deplasărilor realizate pentru tatăl subiectului, a necesităților concrete de mobilitate ale acestuia și a măsurii în care automobilul îi era disponibil.

Concluzia privind destinația efectivă a automobilului nu poate fi dedusă exclusiv din faptul că subiectul îl conducea, îl păstra sau suporta cheltuielile aferente. În cazul unei persoane cu dizabilități locomotorii, conducerea vehiculului și suportarea cheltuielilor de către un membru al familiei pot fi compatibile și cu asigurarea mobilității beneficiarului. În același timp, simpla invocare a unor deplasări realizate pentru tată nu este suficientă pentru a demonstra că destinația principală a automobilului a fost cea socială.

Urmează, prin urmare, să fie stabilit, pe baza unei aprecieri complete a împrejurărilor, în ce măsură tatăl subiectului a beneficiat efectiv de automobil, care a fost rolul subiectului în asigurarea mobilității acestuia și dacă utilizarea vehiculului în interesul titularului facilității a avut un caracter real și relevant sau numai unul incidental.

Utilizarea transportului public de către titularul facilității nu demonstrează, privită izolat, lipsa necesității unui mijloc individual de transport. Această împrejurare trebuie apreciată în raport cu situația medicală, nevoile de deplasare și modul concret în care automobilul a fost pus la dispoziția persoanei cu dizabilitate.

Explicațiile subiectului privind consultațiile medicale, tratamentul, reabilitarea și sprijinul familial urmează să fie analizate atât individual, cât și în coroborare cu celelalte împrejurări. Reevaluarea trebuie să explice de ce aceste elemente sunt sau nu suficiente pentru a influența concluzia asupra destinației efective a automobilului, fără ca soluția să fie dedusă exclusiv din persoana care conducea vehiculul sau suporta cheltuielile.

În același context, necesită elucidare opțiunea titularului facilității privind compensația pentru serviciile de transport. Din poziția prezentată Consiliului rezultă că tatăl subiectului ar fi solicitat, anterior importului automobilului, sistarea compensației pentru transport, alegând facilitatea fiscală și vamală ca mecanism alternativ de protecție socială.

Această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăși, că automobilul a fost utilizat potrivit destinației și nici nu înlătură necesitatea stabilirii beneficiarului efectiv al vehiculului. Ea poate fi însă relevantă pentru clarificarea contextului în care titularul a optat pentru facilitate, a existenței ori inexistenței unui cumul de beneficii și a scopului urmărit de persoanele implicate.

Prin urmare, în cadrul reluării procedurii urmează să fie clarificat dacă titularul facilității a renunțat efectiv la compensația pentru serviciile de transport, momentul de la care plata acesteia a fost sistată și relevanța acestei opțiuni pentru aprecierea destinației sociale a automobilului și a elementului subiectiv al conduitei evaluate. Acestor împrejurări nu li se atribuie anticipat o semnificație determinantă, urmând să fie apreciate împreună cu modul efectiv de utilizare a automobilului și cu celelalte elemente ale cauzei.

În al patrulea rând, necesită o motivare suplimentară legătura dintre circumstanțele constatate și iregularitatea fiscală prevăzută de art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023. Raportul califică subiectul evaluării drept beneficiar economic al facilității, pornind de la faptul că acesta a achitat prețul automobilului, a efectuat formalitățile necesare importului și a utilizat ulterior vehiculul. Totuși, nu rezultă suficient de clar în ce temei aceste împrejurări permit imputarea personală subiectului a unei iregularități fiscale și a impozitului calificat drept neplătit.

În acest sens, urmează să fie delimitat raportul dintre titularul facilității, persoana care a beneficiat efectiv de utilizarea automobilului și persoana căreia i-ar fi revenit obligația de achitare a drepturilor de import în cazul nerespectării condițiilor regimului aplicabil. Noțiunea de beneficiar economic poate fi relevantă pentru aprecierea realității faptice a operațiunii, însă aceasta trebuie corelată cu elementele cerute de art. 11 alin. (3) lit. b), respectiv existența unei iregularități fiscale admise de subiect, a unui impozit neplătit ca urmare a acesteia și a depășirii pragului valoric prevăzut de lege.

Raportul a determinat cuantumul accizei care ar fi fost achitată în lipsa facilității. Calcularea acestei sume nu răspunde însă, prin ea însăși, întrebării dacă a existat o iregularitate fiscală imputabilă subiectului evaluării. Înainte de examinarea pragului valoric este necesar să fie clarificate faptul juridic care ar fi determinat inaplicabilitatea ori pierderea facilității, momentul apariției eventualei obligații fiscale, persoana căreia îi revenea obligația de plată și conduita prin care subiectul ar fi admis iregularitatea respectivă.

Totodată, trebuie delimitată semnificația juridică a împrejurărilor referitoare la conducerea automobilului fără certificatul persoanei abilitate, lipsa semnalizării și modul de exploatare a vehiculului. Aceste împrejurări pot atrage consecințe juridice proprii în materia circulației și exploatării mijlocului de transport și pot fi relevante pentru aprecierea conduitei subiectului. Ele nu demonstrează însă, prin ele însele, existența unei iregularități fiscale și nu pot substitui identificarea elementele prevăzute la art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023.

Prin urmare, urmează să fie clarificat dacă lipsa certificatului ori nerespectarea cerințelor privind semnalizarea produceau numai consecințele prevăzute de legislația contravențională sau dacă, potrivit cadrului normativ aplicabil, acestea determinau și nerespectarea destinației finale, pierderea facilității fiscale și vamale și apariția obligației de achitare a drepturilor de import. Legătura dintre aceste consecințe nu poate fi prezumată, ci trebuie să rezulte din aplicarea distinctă și coerentă a normelor incidente.

Lipsa unei constatări anterioare din partea autorității fiscale sau vamale nu împiedică evaluarea autonomă realizată de Comisie și nu are o valoare prestabilită. Totuși, împrejurarea că facilitatea a fost acordată, iar ulterior nu au fost dispuse anularea acesteia ori regularizarea drepturilor de import, este relevantă pentru stabilirea temeiului și a momentului eventualei apariții a obligației fiscale. În aceste condiții, noul raport trebuie să cuprindă o motivare autonomă și suficientă privind existența iregularității fiscale, persoana căreia aceasta îi este imputabilă și legătura dintre conduita subiectului și impozitul neplătit.

Argumentele formulate de subiect în referința prezentată Consiliului, referitoare la distincția dintre regimul exploatării vehiculului și regimul fiscal și vamal, urmează să primească un răspuns motivat în cadrul reluării procedurii.

După elucidarea împrejurărilor factuale și a consecințelor juridice menționate, Comisia urmează să examineze distinct relevanța acestora pentru criteriul de integritate etică, să identifice conduita concretă imputată subiectului, norma de etică aplicabilă la momentul faptelor, forma de vinovăție și elementele care ar determina caracterul grav al eventualei încălcări. O eventuală neconformitate fiscală ori contravențională nu conduce automat la constatarea unei încălcări grave a regulilor de etică și conduită profesională, după cum inexistența unei iregularități fiscale nu exclude, prin ea însăși, o analiză autonomă a conduitei din perspectivă etică.

Consiliul constată că împrejurările de fapt privind destinația avută în vedere la momentul procurării și importului automobilului, modul efectiv în care acesta a fost utilizat, disponibilitatea sa pentru titularul facilității și măsura în care acesta a beneficiat în mod real de mijlocul de transport nu au fost elucidate în măsura necesară pentru adoptarea unei hotărâri definitive.

Aceste circumstanțe sunt relevante atât pentru stabilirea beneficiarului efectiv și a scopului operațiunii, cât și pentru aprecierea consecințelor fiscale și etice ale conduitei examinate. În funcție de rezultatul verificărilor, ele puteau influența promovarea sau nepromovarea evaluării și constituie circumstanțe de fapt în sensul art. 18 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023.

Aspectele privind efectele lipsei certificatului, atribuirea eventualei obligații fiscale și delimitarea dintre răspunderea contravențională, regimul fiscal și criteriul de integritate etică urmează să fie examinate în raport cu situația de fapt astfel completată. Indicarea acestora nu exprimă o poziție anticipată a Consiliului, ci delimitează obiectul reluării procedurii.

În aceste condiții, Consiliul consideră necesară respingerea Raportului și dispunerea, o singură dată, a reluării procedurii de evaluare, limitată la aspectele expuse în prezenta hotărâre.

La reluarea procedurii, Comisiei îi revine competența de a stabili modalitățile de verificare și probele necesare pentru elucidarea aspectelor indicate în prezenta hotărâre. Comisia va asigura comunicarea către subiectul evaluării a eventualelor

elemente noi și posibilitatea acestuia de a prezenta explicații și informații relevante. În cazul în care Comisia va considera necesară organizarea unei audieri repetate, aceasta se va desfășura cu acordul subiectului evaluării, în condițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 252/2023.

În temeiul constatărilor descrise, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” și 9 voturi „contra”, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative; art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge Raportul de evaluare nr. 39 din 8 iunie 2026, emis de către Comisia de evaluare a procurorilor, în privința procurorului Ion Pripa, și a dispune reluarea procedurii de evaluare.

2. A expedia prezenta hotărâre procurorului Ion Pripa și Comisiei de evaluare a procurorilor, la adresele de poștă electronică ale acestora, în termen de 3 zile de la data adoptării.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de către subiectul evaluării sau de către Comisia de evaluare în termen de 15 zile de la recepționarea prin poștă electronică a actului respectiv. Depunerea contestației suspendă executarea prezentei hotărâri până la emiterea deciziei de către Curtea Supremă de Justiție.

4. Prezenta hotărâre va fi publicată pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md, *directoriul Hotărâri*), în termen de 3 zile de la data expirării termenului de contestare sau, în cazul exercitării căii de atac, în termen de 3 zile de la data emiterii deciziei de către Curtea Supremă de Justiție.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ